

[Peter Nielsen.]

og kan man bruge statsmidler til at finansiere nye virksomheder, der skal konkurrere med andre skatteydere? I de allerede offentliggjorte planer for f. eks. Vest- og Nordjylland har man gjort opmærksom på muligheder for helt nye produktioner, som disse egne skulle have særlige forudsætninger for at sætte i gang. Det er muligheder, der nu må undersøges nærmere, og det foreliggende lovforslag hjemler jo også mulighed for at yde støtte til sådanne undersøgelser og projekteringer.

I samme forbindelse er det værd at gøre opmærksom på, at den mangel på landbrugsjord, der stadig bliver større og større, kan afhjælpes ved løsning af de mange naturlige og rentable landvindingsmuligheder, der findes mange steder her i landet, ikke mindst i de ramte egne.

Men alt dette gør det ikke alene. Den almindelige industriudvikling må foregå over hele landet, og især hvor arbejdskraften findes. Ved administrationen af de såkaldte Marshallplan har man været tilbageholdende med långivning, hvis der var fare for, at den virksomhed, der skulle have lånet, kunne blive konkurrent til f. eks. en allerede bestående københavnsk virksomhed. Sådanne betænkeligheder kan ødelægge alt arbejde. Der kan næppe i dag startes en fabrikation under den ene eller den anden form, uden at den vil være konkurrerende, men alligevel kan der være grundlag for den, og de undersøgelser, som egnsudviklingsrådet og de lokale udvalg i hvert tilfælde vil foretage, må være en garanti for, at der er basis for den pågældende virksomhed, og det må betyde, at enhver form for produktion kan ophjælpes efter dette lovforslag. Danmark vil jo i de kommende år få en naturlig industriudvikling, og formålet med denne lovgivning og med forhåbentlig andre kommende love må være, at udviklingen kommer til at foregå harmonisk over hele landet.

I andre lande har man ikke mærket nogen modstand fra industriens side, selv om staten har været med til at finansiere sådanne nye virksomheder, tværtimod har der været et stærkt samarbejde, og i England har f. eks. mange store koncerner i London været tilbøjelige til i samarbejde med statsmagten at lægge deres filialer i

de ramte områder. Man skulle måske mene, at rationaliseringen ville forbyde, at en virksomhed spreder sin produktion i afdelinger over hele landet, men det er ikke tilfældet. Det må derfor være at håbe, at de store københavnske koncerner vil se med velvilje på denne lov og gøre brug af den, således at den enkelte virksomheds udvidelse kommer til at foregå i provinsen.

Vi har nu i hele efterkrigstiden talt om dette problem, og alle er klar over den skæve udvikling. Visse spæde forsøg har været gjort på at rette den, men det har kun været som dråber i havet. Lad os håbe, at denne lovgivning er begyndelsen til en virkelig effektiv indsats, og, når det af arbejdsministeren nedsatte udvalg nu snart afgiver sin betænkning, at vi da vil få endnu større muligheder. Hurtig hjælp er dobbelt hjælp, og de lokale udvalg er nu parat til at tage fat på arbejdet, så det ville være kedeligt, om hele sommeren skulle gå, uden at de kom i gang hermed. Selv om der er offervilje både arbejdsmæssigt og økonomisk i de ramte områder, kan udvalget næppe foretage sig stort, før det har en lovgivning at bygge på og det i forslaget omtalte egnsudviklingsråd er trådt i funktion. Ved velvilje fra alle sider må der også være muligheder for, at dette lovforslag gennemføres, inden folketinget rejser hjem, selv om en kort udvalgsbehandling bliver nødvendig.

Sommerarbejdsløsheden er meget stor i de ramte områder, selv om vinteren selvfølgelig er værst, og det vil være meget ønskeligt, om arbejdet kan påbegyndes nu, så at der er visse realiteter og arbejdsmuligheder til efteråret. Jeg skal derfor anbefale en velvillig, men også en hurtig behandling af lovforslaget.

Lorentzen: Det ærede medlem hr. Peter Nielsen nævnte landvindingsmulighederne. Så vidt jeg kan se, omhandler dette lovforslag ikke landvinding; det er mig bekendt, at der i de forskellige ministerier igennem flere år har ligget planer om en masse betydelige arbejder, men der er ikke truffet endelig afgørelse om, hvorvidt disse landvindingsarbejder skal gennemføres.

Jeg er naturligvis enig med den ærede foregående taler i, at det er et meget vigtigt område, vi her behandler, og et af de